

Arrest

nr. 240 736 van 11 september 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 23 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. FRANSEN loco advocaat E. MASSIN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Met de bestreden beslissing wordt het door verzoeker ingediende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. Ze luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Maar Dibs in de provincie Idlib. In 2011 vertrok u uit Syrië. U verbleef vijf jaar met uw familie in Libanon. Vervolgens keerde u terug naar Syrië om familie te bezoeken. Na een verblijf van zes maanden vertrok u naar Turkije. Na een verblijf van acht maanden in Turkije reisde u samen met uw broer A. naar Griekenland. U kwam op 2 oktober 2017 aan in Griekenland. U diende een verzoek om internationale bescherming in en kreeg een beschermingsstatus. U woonde twee jaar in een woning met uw broer, twee neven en een vriend op

Kreta. Uw broer werkte in de bouw en betaalde de huur en alle kosten voor u. U werkte twee maanden in de bouw maar stopte om dat het te zwaar was. U vroeg uw paspoort aan en vertrok naar België.

Op 23 oktober 2019 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u documenten neer in verband met uw procedure voor internationale bescherming in Griekenland, een Griekse identiteitskaart en een Grieks reisdocument.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u een internationale beschermingsstatus hebt verkregen in Griekenland (zie CGVS, p. 4-5).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek bescherming verklaart u uit Griekenland te zijn vertrokken omdat er geen werk en geen toekomst was (CGVS, p. 6).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt een internationale beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en

anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Er dient daarenboven opgemerkt te worden dat u een huis had in Griekenland en dat uw broer uw accommodatie en al uw kosten betaalde (CGVS, p. 6). U heeft twee maanden in de bouw gewerkt in Griekenland. U bent gestopt omdat het te zwaar werk was (CGVS, p. 6 en 8). Zowel voor als na dit werk heeft u niet naar ander werk gezocht (CGVS, p. 7). Behalve financiële problemen haalt u geen andere redenen aan waarom u niet naar Griekenland kan terugkeren (CGVS, p. 7 en 8).

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Griekse identiteitskaart en reisdocument en de documenten aangaande uw procedure voor internationale bescherming hebben betrekking op uw identiteit en uw verblijf in Griekenland, elementen die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Syrië, het door u genoemd land van herkomst, aangezien u in Griekenland over een internationale beschermingsstatus beschikt.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van:

“- artikel 1A van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);

- artikel 4 en 18 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- artikel 48 tot artikel 4817, artikel 57/6 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980);
- artikel 4 en artikelen 11 tot en met 35 en volgenden van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);
- artikelen 33, 34 en 35 van de Richtlijn 2013/32/EU van Het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking);
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).”

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

“A. IN RECHTE

Overwegende dat artikel 1er, A, 2, van het Verdrag van Genève, « vluchteling » als volgt definieert:

« Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren. »

Overwegende dat de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden, volgens artikel 48/4,

« aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. »

En dat de paragraaf 2 bepaalt de ernstige schade als bestaande uit : a) doodstraf of executie, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. »

Overwegende dat artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 gepaard met artikel 62 van dezelfde wet, de Commissaris-generaal verplichten om de beslissing passend te motiveren rekening houdend met het relaas van de verzoekende partij, met de omstandigheden in zijn land van herkomst en met alle stukken die zich in het dossier bevinden.

Overwegende dat artikel 62 gepaard met artikel 48/3 tevens verplicht rekening te houden met de subjectieve toestand in dewelke de verzoeker zich bevindt.

Overwegende dat artikel 48/6 stelt dat :

« De asielzoeker dient alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.»

Overwegende dat artikel 4 van de Richtlijn "Kwalificatie (herschikking)" (2011/95/EU) bepaalt over de beoordeling van de feiten en omstandigheden dat:

1. De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

2. De in lid 1 bedoelde elementen bestaan in de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie in het bezit van de verzoeker over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en houdt onder meer rekening met:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de verzoeker af gelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of andere ernstige schade blootgesteld is dan wel blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen;

d) de vraag of zijn activiteiten, sedert hij zijn land heeft verlaten, uitsluitend ten doel hadden de nodige voorwaarden te scheppen om een verzoek om internationale bescherming te kunnen indienen, teneinde na te gaan of de betrokkene, in geval van terugkeer naar dat land, door die activiteiten aan vervolging of ernstige schade zou worden blootgesteld;

e) de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waar hij zich op zijn staatsburgerschap kan beroepen.

5

4. Het feit dat de verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is en het risico op het lijden van ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

5. Wanneer lidstaten het beginsel toepassen, volgens welk het de taak van de verzoeker is zijn verzoek om internationale bescherming te staven, wordt de verzoeker ondanks het eventuele ontbreken van bewijsmateriaal voor een aantal van de verklaringen van de verzoeker, geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund, wanneer aan de volgende voorwaarden voldaan is:

a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn over gelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, tenzij hij goede redenen kan aanvoeren waarom hij dit heeft nagelaten, en

e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd".

Overwegende dat artikel 57/6, §3 van de vreemdelingenwet bepaalt dat:

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]

3°de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

[...]

De in het eerste lid, 6°, bedoelde verzoeker wordt gehoord door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor zover de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen oordeelt dat zijn leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid dit toelaten.

De in het eerste lid, 2°, 3°, 4° en 6°, bedoelde beslissingen worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

De in het eerste lid, 5°, bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

De in het eerste lid, 5°, bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van twee werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd

overgezonden, indien de verzoeker zijn volgend verzoek heeft gedaan terwijl hij zich in eenwelbepaalde plaats bevindt zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, met het oog op zijn verwijdering.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen.

Overwegende dat artikel 48/6, §1, van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat :

"De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen" (...).

Overwegende dat « la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs » (RW, 25 avril 2002, n° 105.385).

Overwegende het administratieve rechtsbeginsel van goed bestuur en zorgvuldigheid het Commissariaat-generaal verplicht om zich zorgvuldig te informeren alvorens een beslissing te nemen. Dat beginsel werd al lang gedefinieerd door de Raad van State:

« rapportée à la constatation des faits par l'autorité, la mission de sauvegarde du droit incombant au Conseil d'Etat a toutefois pour corollaire que celui-ci doit examiner si cette autorité est arrivée à sa version des faits dans le respect des règles qui régissent l'administration de la preuve et si elle a réellement fait montre, dans la recherche des faits, de la minutie qui est de son devoir » (RvS, Claeys, no. 14.098, 29 april 1970)

B. TOEPASSING IN CASU

1. De effectiviteit van de bescherming

In de bestreden beslissing, stelt verwerende partij dat uit de verklaringen van verzoeker en het administratief dossier zou blijken dat verzoeker een internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland, zonder enige details over het type bescherming dat werd verleend (p. 1 van de bestreden beslissing).

Verwerende partij stelt verder heel algemeen dat de beschermingsstatus ten volle blijft gelden zolang het nodig is de persoon die de status geniet, te beschermen en dat de hernieuwing slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, conform de Kwalificatie richtlijn (p. 2 van de bestreden beslissing).

Uiteindelijk meent verwerende partij dat "na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is".

In het administratief dossier wordt echter geen communicatie met Griekenland toegevoegd waardoor zou blijken dat verzoeker vandaag effectief een internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland. Verwerende partij is dit concreet, voor verzoeker, dus niet nagegaan.

In het arrest van 20 augustus 2018 nr. 207 875 is Uw Raad echter van oordeel dat:

De vraag stelt zich immers niet of verzoekende partijen nog over de nodige verblijfsstatus beschikken en/of ze kunnen terugkeren naar Spanje, waar hen op 15 maart 2017 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, doch wel of verzoekende partijen heden actueel nog subsidiaire bescherming hebben in Spanje. De enige vraag die voorligt, doch onbeantwoord blijft, is of verzoekende partijen vandaag de dag nog subsidiaire bescherming genieten in Spanje. Dit blijkt nergens uit. Dit wordt ook op deze wijze in de beschikking geformuleerd: "In tegenstelling tot wat verzoekers in hun verzoekschrift voorhouden, blijkt op basis van hun verklaringen en de documenten in hun administratief dossier wel degelijk dat zij in Spanje de subsidiaire beschermingsstatus hebben verkregen. In een schrijven van 11 september 2017 uitgaande van het Dublinkantoor van de Spaanse Dienst voor Internationale Bescherming wordt te kennen gegeven dat Spanje niet verantwoordelijk is voor de behandeling van verzoekers hun verzoek tot internationale bescherming omdat verzoekers op 15 maart 2017 in Spanje reeds de subsidiaire beschermingsstatus verkregen hebben. Dat zij de subsidiaire beschermingsstatus verkregen hebben in Spanje wordt overigens door verzoekers zelf bevestigd. Verzoekers verklaarden immers zowel ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal dat zij in Spanje een tijdelijke verblijfsvergunning, namelijk de subsidiaire beschermingsstatus, verkregen hebben (CGVS vragenlijst, punt 5; gehoorverslag verzoeker, p. 7; gehoorverslag verzoekster, p. 3).

In het administratief dossier kan evenwel niet worden nagegaan of de subsidiaire beschermingsstatus die verzoekers op 15 maart 2017 in Spanje hebben verkregen, heden nog steeds geldig is dan wel verlengd kan worden." De Raad wijst er dienaangaande nog op dat in het administratief dossier geen informatie werd toegevoegd waaruit blijkt dat de internationale bescherming die werd toegekend aan verzoekende partijen voor een onbeperkte periode geldt.

Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

De geldigheid van de verblijfstitel, indien deze werd uitgeleverd in het EU-land in kwestie, staat centraal. Hoewel de bewijslast volledig op verwerende partij berust inzake het bewijs van de effectiviteit van de verblijfstitel van verzoeker in Griekenland (arrest RvV van 30.03.2017 n°184 884), brengt het administratief dossier niet verder.

De bestreden beslissing steunt nochtans volledig op het bestaan van deze titel, krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet.

2. De samenwerkingsplicht van verwerende partij

De verantwoordelijkheid voor het verstrekken van de nodige informatie voor het onderzoek van de feiten die hij inroept, ligt in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming.

Niettemin moet verwerende partij samenwerken met de verzoeker bij het bepalen van de relevante elementen van zijn verzoek.

Deze verplichting tot samenwerking werd door het Hof van Justitie beschreven in het arrest M.M. tegen Ierland, waarvan de conclusies zijn samengevat met de volgende bewoordingen in de memorie van toelichting bij de wet van 21 november 2017 :

"Deze samenwerkingsplicht werd, door het Hof van Justitie in het voormelde arrest M.M. afgebakend. Het Hof stelde dat de samenwerkingsplicht in twee te onderscheiden fasen verloopt: de 8 eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot het verzoek kunnen vormen (= de vaststelling van de relevante elementen), terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of die bewijselementen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming (= kwalificatie van de feiten). Het Hof benadrukte dat de samenwerkingsplicht beperkt is tot de eerste fase en de vaststellingen van de feiten en omstandigheden betreft die als bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen dienen. Het onderzoek naar de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming (tweede fase) behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De Commissaris-generaal draagt bijgevolg in de eerste fase een deel van de verantwoordelijkheid bij het verzamelen van de relevante elementen noodzakelijk voor de beoordeling van de geloofwaardigheid en de gegrondheid van het verzoek. Dit aspect van de samenwerkingsplicht vindt haar rechtvaardiging in de moeilijkheden die de verzoeker kan ondervinden bij het vergaren van bewijsmateriaal (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, conclusie advocaat-generaal Bot, §§ 64- 66), de zwaarwichtige gevolgen die een verkeerde beoordeling kan teweegbrengen, alsook het gegeven dat het de taak is van de asielinstantie om een verzoek tot internationale bescherming objectief.

onpartijdig en nauwgezet te onderzoeken (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §88). Concreet houdt deze samenwerkingsplicht volgens het Hof van Justitie in dat "indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker."

(HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-66E".

In dezelfde zin voorziet artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voortaan dat :

"Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven".

In § 196 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees²¹ lezen wij :

« Often, however, an applicant may not be able to support his statements by documentary or other proof, and cases in which an applicant can provide evidence of all his statements will be the exception rather than the rule. In most cases a person fleeing from persecution will have arrived with the barest necessities and very frequently even without personal documents. Thus, while the burden of proof in principle rests on the applicant, the duty to ascertain and evaluate all the relevant facts is shared between the applicant and the examiner. Indeed, in some cases, it may be for the examiner to use all the means at his disposal to produce the necessary evidence in support of the application. Even such independent research may not, however, always be successful and there may also be statements that 1

Pari. Voorb. 2548/001, <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF.54/2548/54K2548001.pdf>, 29-30.

2 Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, p. 32.

are not susceptible of proof. In such cases, if the applicant's account appears credible, he should, unless there are good reasons to the contrary, be given the benefit of the doubt" (wij onderlijnen).

(Vrije vertaling : Vaak is het echter mogelijk dat een aanvrager zijn verklaringen niet kan ondersteunen met bewijsstukken of andere bewijzen, en gevallen waarin een aanvrager het bewijs kan leveren van al zijn verklaringen zijn eerder de uitzondering dan de regel. In de meeste gevallen zal een persoon die vlucht voor vervolging aangekomen zijn met de kleinste benodigdheden en zeer vaak zelfs zonder persoonlijke documenten. Hoewel de bewijslast in beginsel op de aanvrager rust, wordt de plicht om alle relevante feiten vast te stellen en te evalueren gedeeld tussen de aanvrager en de onderzoeker. In sommige gevallen kan het zelfs zo zijn dat de onderzoeker alle middelen waarover hij beschikt kan gebruiken om het nodige bewijsmateriaal te leveren ter ondersteuning van de aanvraag.

Zelfs dergelijk onafhankelijk onderzoek kan echter niet altijd succesvol zijn en er kunnen ook verklaringen zijn die niet voor bewijs vatbaar zijn. In dergelijke gevallen, indien de verklaringen van de aanvrager geloofwaardig blijken, moet men hem het voordeel van twijfel gunnen, tenzij er goede redenen zijn voor het tegendeel).

Uiteindelijk heeft de Raad van State reeds geacht dat :

« pour pouvoir statuer en pleine connaissance de cause, l'autorité compétente doit procéder à une recherche minutieuse des faits, récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et prendre en considération tous les éléments du dossier ;(...) »3.

(Vrije vertaling : om een weloverwogen beslissing te nemen, moet de bevoegde autoriteit de feiten grondig onderzoeken, de informatie verzamelen die nodig is voor de besluitvorming en rekening houden met alle elementen van het dossier).

In casu, blijkt duidelijk dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit natuurlijk essentieel is in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker om na te gaan of verzoeker effectief in Griekenland geniet van een internationale beschermingsstatus en of deze internationale beschermingsstatus vandaag nog steeds geldig is. Zo was het van essentieel belang dat verwerende partij dit ook nagegaan zou zijn bij de Griekse asielinstanties, wat hier in casu duidelijk niet het geval geweest is.

Uit wat voorafgaat, blijkt dus dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht schendt.

3. De conformiteit van het artikel 57/6, §3 met het recht van het EU Artikel 57/6, §3, al. 1, 3° van de vreemdelingenwet, die het artikel 33, §2, al. 1, a) van de Richtlijn 2013/32/EU omzet, geeft de mogelijkheid om een verzoek tot internationale bescherming onontvankelijk te verklaren om het enige motief dat aan de betrokkene in een andere lidstaat reeds een internationale bescherming toegekend werd.

3 CE, arrêt n° 190.517 du 16 février 2009)3.

Dit betekent niet dat verwerende partij het verzoek sowieso onontvankelijk kan verklaren, zonder na te kijken of de internationale bescherming die door die andere lidstaat toegekend werd, de voorwaarden van artikel 20 en v. van richtlijn 2011/95 vervult en dat, bijgevolg, de fundamentele rechten van betrokkene, zoals toegang tot woning, voedsel, medische zorgen en tewerkstelling, weldegelijk gerespecteerd worden.

In zijn arrest Ibrahim, Sharqawi e.a. et Magamadov van 19 maart 2019 (C-297/17, C-318/17 et C-428/17), heeft het Europese Hof van Justitie (hierna HvJ) voor recht gezegd dat het CGVS moet analyseren of er een schending is van het artikel 4 van het Handvest, rekening houdend met eventuele kwetsbare groepen.

"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielpprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen

raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen - welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jazvo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)" (wij onderstrepen).

4. De situatie van de eiser in Griekenland

Verzoeker heeft uitgelegd, in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, dat hij niet in Griekenland kon verblijven omdat hij daar over geen afdoende toegang tot bestaansondersteunende voorzieningen heeft.

Hij legt in het bijzonder uit dat hij geen toegang had tot werk. Hij bevond zich in een kwetsbare situatie, zonder toegang tot een gepaste werk of sociale steun, en bijgevolg zonder mogelijkheden om voor zichzelf te zorgen en autonoom te leven (p. 6 van de notities van het PO).

Hoewel verzoekende partij zijn moeilijkheden duidelijk vermeld heeft, beperkt verwerende zich tot een heel stereotiepe argumentatie in de bestreden beslissing.

Dit getuigt van een uiterst beperkte en kortzichtige analyse zonder enige inrekeningname van de specifieke situatie van verzoeker, hoewel hij meermaals uitgelegd heeft dat hij, door de precaire sociale en financiële situatie in Griekenland, in mensonterende situaties terechtgekomen is en hij in Griekenland absoluut geen toegang had tot werk.

Bovendien komt hierbij het racisme en de discriminatie door de lokale autoriteiten zelf waardoor de asielzoekers en vluchtelingen soms slachtoffer worden van geweld en zich onmogelijk kunnen richten tot de autoriteiten om hulp te vragen of klacht in te dienen betreffende een incident.

Het komt aan verwerende partij toe om na te gaan of een terugkeer naar Griekenland verenigbaar is met artikel 3 EVRM en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beschikbare informatie over de levensomstandigheden van vluchtelingen in Griekenland stelt echter dat de situatie verontrustend is. Alle bronnen wijzen op een duidelijke schending bovenvermelde artikelen.

De levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen in Griekenland laten te wensen over. De Staat neemt geen maatregelen om een minimum aan comfort te bieden. De getuigenissen van inwoners van deze kampen zijn schokkend (stuk 4).

Dit is ook één van de vele pijnpunten die werden aangesneden door de Commissaris van de Rechten van de Mens na zijn bezoek aan Griekenland:

« La Grèce devrait prendre des dispositions urgentes et adopter des politiques à long terme pour améliorer l'accueil et l'intégration des migrants et pour remédier aux effets pervers des mesures d'austérité sur l'accès aux soins de santé et à l'éducation », a déclaré la Commissaire aux droits de l'homme du Conseil de l'Europe, Dunja Mijatovic, en rendant public le rapport sur sa visite de juin en Grèce.

La Commissaire constate avec inquiétude que, malgré les louables efforts déployés par la population et les autorités grecques pour accueillir les migrants, les conditions d'accueil sont nettement en-dessous des normes acceptables, notamment sur les îles. « Il faudrait que les autorités agissent d'urgence pour remédier aux mauvaises conditions d'hygiène et réduire la détresse psychologique et l'incertitude qui menacent la santé des migrants et des demandeurs d'asile sur les îles. Elles devraient en particulier accélérer les transferts vers le continent, où les capacités d'accueil auraient aussi besoin d'être augmentées. Les partenaires européens de la Grèce devraient faire preuve de solidarité en aidant le pays à améliorer les conditions d'accueil », estime la Commissaire.

En outre, Dunja Mijatovic est vivement préoccupée par la situation des enfants migrants non accompagnés, dont les conditions d'hébergement et l'accompagnement social laisseraient le plus souvent beaucoup à désirer. Elle déplore que certains soient privés de liberté en application du régime de la « détention de protection ». « Les autorités grecques devraient s'attaquer à ce problème avec davantage de détermination et en particulier cesser immédiatement de placer en détention des enfants

migrants non accompagnés. Les enfants migrants devraient également avoir accès une éducation inclusive, afin d'augmenter leurs chances d'intégration. »

Notant que la Grèce n'est plus seulement un pays de transit mais devient aussi un pays de destination, la Commissaire souligne la nécessité d'investir dans l'intégration au moyen d'une politique globale et à long terme axée en particulier sur le regroupement familial, le séjour de longue durée et la naturalisation, l'éducation, la formation professionnelle, les cours de langue et d'intégration, et la lutte contre le racisme et la discrimination envers les migrants.

« Je suis aussi très préoccupée par l'impact négatif de plusieurs trains de mesures d'austérité sur les droits de l'homme en Grèce », indique la Commissaire. Le système de santé grec, qui manquerait de personnel et d'équipements, connaît des difficultés de fonctionnement. Associées à la baisse générale des salaires et des pensions, ces difficultés ont entravé l'accès aux soins. « Je demande instamment aux autorités d'intensifier leurs efforts pour recruter du personnel médical, lever les obstacles à la mise en place de la couverture médicale universelle, soutenir le secteur de la santé mentale et favoriser l'inclusion des personnes handicapées. Dans le secteur de l'éducation, les restrictions budgétaires ont entraîné une nette dégradation de la qualité de vie des élèves, des conditions de travail des enseignants et des équipements scolaires. « Les autorités devraient supprimer tous les facteurs qui privent certains enfants d'un accès effectif à l'éducation, notamment au moyen de politiques ciblées favorisant l'inclusion des enfants vulnérables, des enfants handicapés et des enfants roms. »

(Rapport du Commissaire aux droits de l'homme, La Grèce devrait protéger les droits sociaux de tous et améliorer l'accueil et l'intégration des migrants, Strasbourg 06/11/2018, <https://rm.coe.int/report-on-the-visit-to-greece-from-25-to-29-june-2018-by-dunja-mijatov/16808ea5bd>)

Andere rapporten benadrukken dat erkende vluchtelingen in Griekenland even moeilijke levensomstandigheden ervaren als net aangekomen asielzoekers. De toegang tot medische zorg, tot werk, tot sociale hulp of tot woonoplossingen blijft problematisch. Erkende vluchtelingen hebben niet dezelfde rechten als Griekse burgers en de regering neemt geen enkele maatregelen om deze situatie te verbeteren:

The current living conditions of beneficiaries of international protection[^] in Greece are alarming, as beneficiaries do not only suffer from the lack of integration prospects into Greek society, but they are often faced with inadequate living conditions and humanitarian standards, a precarious socio-economic situation, and even have problems in securing their very existence. Such a situation undermines the effectiveness of the provided, protection in line with The 1951 Refugee Convention and European law. An international protection status, which in practice does not necessarily secure a dignified life for its holder, amounts to no more than protection "on paper".

Many beneficiaries of international protection live in abandoned houses or informally rented and overcrowded apartments under deplorable conditions, in abandoned ruins in Athens, on construction sites in Thessaloniki or in empty factory halls in Patras. Some have been evicted or face eviction without alternative; others sleep on the streets or in friends' houses. Others are left to remain in the "temporary" accommodation camps or UNHCR accommodation scheme or even in the so called "hotspots" for several months after their recognition where they are subjected to the same inadequate conditions as the applicants for international protection. Access to food, toilet, water, electricity, sanitary facilities and security is not always secured and they often suffer from the cold during the winter months or from the heat during the summer months. Many survive only by relying on the solidarity of others.

Most beneficiaries of international protection are jobless or have lost their job without any prospect of finding another one. Some of them work in the informal economy for very low pay, without insurance, and are in danger of being exploited.

They are left to survive by their own means without any financial or social support or any further targeted integration measures. Equal access to social rights as Greek nationals is in practice not secured by the Greek State (and sometimes not even foreseen by law). Most of them are not properly informed on their rights and obligations. In many cases they face serious restrictions by law and practice to access social benefits and encounter severe difficulties in effectively accessing the health and education system. In an official information document distributed by the Greek Asylum Service beneficiaries of international protection are informed that the state cannot offer them shelter, nor can it guarantee social benefits or access to the labor , 2market . (Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, 23 juin 2017, stuk 3)

De erkende vluchtelingen Griekenland blijven het slachtoffer van de reeds zeer fragiele sociale toestand van de Griekse staat.

Inderdaad,

Les perspectives d'intégration et les mesures de soutien envers les réfugiés sont pratiquement inexistantes. Beaucoup sont marginalisés ou exclus en l'absence de mesures concrètes pour l'intégration. De plus, les réfugiés sont confrontés à des difficultés considérables dans le domaine du

regroupement familial, un droit qui est refusé à toutes les personnes bénéficiant d'un titre de séjour avec protection subsidiaire.

Trouver un logement est particulièrement difficile. Il n'y a pas d'installations spécifiques pour le logement social ou d'autres formes de soutien. De plus, il n'existe aucune stratégie nationale ciblée pour promouvoir l'emploi des réfugiés et, par conséquent, beaucoup sont confrontés à une vie dans la misère.

La protection et l'intégration est par ailleurs entravées par la xénophobie et la violence raciste contre les migrants et les réfugiés. Par exemple, le Réseau d'enregistrement des violences racistes (RVRN), un réseau de coordination d'organisations de la société civile appuyé par le HCR, a enregistré 65 incidents durant les neuf premiers mois de 2014, avec des attaques physiques dans les lieux publics contre les migrants et les réfugiés du fait de la couleur de leur peau et de leur origine ethnique.

Le nombre réel d'incidents pourrait être beaucoup plus élevé, car seule une petite fraction d'entre eux sont signalés. Les autorités grecques ont adopté une série de réformes et d'actions pour enregistrer, poursuivre et prévenir ces crimes plus efficacement. Toutefois, les réfugiés et les migrants continuent de subir des violences verbales et physiques qui restent impunies. (stuk 5)

Racisme is eveneens een probleem voor erkende vluchtelingen die in Griekenland verblijven: De nombreuses agressions motivées par la haine ont été signalées durant l'année. Entre août 2016 et fin 2017, plus de 50 agressions auraient été commises dans la ville d'Aspropyrgos par des groupes de jeunes de la région contre des travailleurs migrants du Pakistan. En juin, des représentants d'ONG nationales ont porté plainte et les autorités ont ouvert une enquête pénale. En octobre, la police a arrêté trois jeunes hommes soupçonnés d'être impliqués dans l'une de ces violentes attaques.

Soixante-neuf personnes liées au parti d'extrême droite Aube dorée, dont son dirigeant et ses députés, sont jugées depuis 2015 pour le meurtre, en 2013, du chanteur antifasciste Pavlos Fyssas et pour participation à une organisation criminelle. En octobre, la cour d'appel d'Athènes a fini d'entendre les témoins de l'accusation convoqués au procès. [https:// www.amnesty.org/fr/countries/europe-and-central-asia/greece/report-grcvoe/](https://www.amnesty.org/fr/countries/europe-and-central-asia/greece/report-grcvoe/)

"D'autant que la police n'a souvent pas fait preuve de zèle dans sa recherche des auteurs de faits violents. Des études ont démontré qu'une proportion importante de policiers était idéologiquement proches d'Aube Dorée. Des témoignages ont rapporté que des victimes d'agressions racistes ont voulu porter plainte et ont été rabrouées, si pas molestées. Et lorsque des arrestations de membres ou sympathisants du parti avaient lieu, la lenteur de la justice a pu renforcer l'impression d'impunité. Ainsi, le procès pour criminalité organisée des cadres du parti arrêtés en septembre 2013 n'a réellement commencé que cet été. Entretemps, le président d'Aube Dorée a été remis en liberté. De même que le meurtrier, en aveux, de Pavlos Fyssas et que tous ceux qui ont dépassé les dix-huit mois de détention préventive, le maximum légal en Grèce. (...)

La tension monte entre la population locale et les nouveaux arrivants. Un terrain fertile pour Aube Dorée qui, après avoir fait profil bas suite au procès visant ses dirigeants, reprend du poil de la bête.

Particulièrement dans les villages et les îles où ont été installés les 48 camps de réfugiés surpeuplés. Des flambées de violence ont eu lieu ces dernières semaines. Sur l'île de Chios, par exemple, où le camp de Souda accueille 16.500 réfugiés pour 7.450 places disponibles (18). Les 17 et 18 novembre, les familles syriennes et irakiennes qui y survivent dans des conditions inhumaines ont été attaquées, au moyen de lancers de pierre et de cocktails Molotov, par des groupes d'autodéfense des citoyens derrière lesquels il est aisé de reconnaître la patte d'Aube Dorée. Une fois de plus, la passivité des forces de police présentes sur place a été dénoncée lors de ces exactions qui ont mené à l'hospitalisation d'au moins un réfugié et deux militants antifascistes.

D'autres manifestations à caractère xénophobe ont également pris place sur les îles de Samos et Lesbos où la cohabitation entre habitants et réfugiés est devenue difficile".

« Les néo-nazis d'Aube Dorée, troisième parti de Grèce. Les causes d'un succès effrayant. », Pascale De Gendt dans *Analyses et études, Politique internationale, Sireas, 2016/20*.

Andere artikels bevestigen de straffeloosheid van de partij en de link tussen de partij en de politie:

https://www.liberation.fr/planete/2018/02/26/en-grece-les-neonazis-d-aube-doree-mmultiplient-les-attaques-violentes_1632467

<https://www.amnesty.org/fr/latest/news/2016/11/greece-police-must-protect-refugees-from-ongoing-far-right-attacks/>

De nouvelles preuves accablent des membres du parti néonazi, en procès depuis 2015, accusés d'attaques contre des migrants, des antifascistes, et de meurtres politiques.

En procès depuis 2015, 69 membres du parti néonazi d'Aube dorée, qui compte 16 sièges au Parlement grec, sont accusés d'avoir dirigé une organisation criminelle. Lundi et mercredi derniers, une série d'appels téléphoniques et d'échanges par SMS, présentée lors du procès, a révélé une nouvelle fois des liens étroits et une coordination entre les partisans d'Aube dorée et certains membres de la police hellénique, y compris les unités antiterroristes et anti-émeutes. Ces appels, qui ont été enregistrés

pendant les opérations d'écoute téléphonique par les services de renseignements, ont détaillé les communications entre les membres du parti au sujet, notamment, de l'assassinat du rappeur antifasciste Pávlos Fyssas, le 18 septembre 2013. Giorgos Roupakias, membre du parti extrémiste, avait alors reconnu l'avoir poignardé. Créé dans les années 80, Aube dorée a été officiellement enregistré en tant que parti politique en 1993, avant de devenir le troisième parti du Parlement grec en 2015. Il a été accusé d'attaques généralisées contre des migrants et des opposants politiques, y compris du meurtre, en janvier 2013, de Shahzad Luqman, un travailleur migrant pakistanais de 27 ans.

https://www.liberation.fr/planete/2018/04/25/grece-des-ecoutes-revelent-les-liens-etroits-entre-aube-doree-et-la-police_1645624

Uit artikels van februari 2019 blijkt verder dat de Griekse regering besloten heeft om financiële en materiële bijstand aan erkende vluchtelingen en personen die van de subsidiaire beschermingsstatus genieten, in te trekken (zie ook stuk 6).

« Le gouvernement grec a annoncé qu'il allait commencer à demander aux personnes ayant le statut de réfugié ou la protection subsidiaire de quitter les camps et les logements de l'UNHCR, en commençant par les personnes ayant obtenu leur statut avant août 2017. Refugee.Info a appris que cela mettra également fin, à terme, à leur accès à l'assistance financière.

Peu à peu, les autorités demanderont à toutes les personnes ayant le statut de réfugié ou la protection subsidiaire depuis plus de 6 mois de quitter les camps et les hébergements de l'UNHCR, et elles cesseront progressivement de leur fournir une aide financière, a annoncé le Ministère Grec de la Politique de Migration »⁴.

⁴ <https://blog.refugee.info/exit-accomodation-cash-fr/>

Uw Raad heeft al eerder soortgelijke beslissingen vernietigd ten gevolge van verontrustende verklaringen over de levensomstandigheden van erkende vluchtelingen in Griekenland:

bijvoorbeeld arrest 211 210 van 18 oktober 2018.

Uw Raad is ook van mening in een ander arrest⁵ :

"De Raad merkt op dat gelet op het feite dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland zich daar in erg moeilijk en soms schrijnende (levensomstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met allerhande belemmeringen met betrekking tot o.a. de toegang tot gezondheidszorg, (...), verzoekende partij in Griekenland (mogelijks) zal terecht komen in een situatie van onmenselijke of vernederende levensomstandigheden in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet of van artikel 3 van het EVRM" (wij onderlijnen).

Het onderwerp doet ook veel inkt vloeien in de internationale rechtspraak:

The German Federal Constitutional Court has ruled that a decision by the Administrative Court of Minden rejecting the appeal of an asylum seeker against an inadmissibility decision based on the fact that he had been granted international protection in Greece was unconstitutional. In practice, the Federal Constitutional Court halted the transfer of the applicant to Greece.

The claimant is a Syrian refugee who had been granted international protection in Greece and had entered Germany in July 2015. In December 2015, he applied for asylum in Germany and had his asylum application rejected as inadmissible as he had been previously granted refugee status in Greece. The claimant appealed against the inadmissibility decision to the Administrative Court (VG) Minden, which rejected his appeal in December 2016, stating that Article 3 ECHR had not been violated and that a discrimination of refugees vis-à-vis Greek nationals could not be proven based on the available sources. The VG Minden also rejected two pleas by the plaintiffs who argued that the sources provided in his appeal were not sufficiently taken into consideration. On 23 January 2017, the claimant lodged a constitutional complaint. The Constitutional Court found that the principle of effective legal protection required the executive to substantively examine all potentially infringing acts, and that the decision taken by the Administrative Court had not satisfied these requirements as it did not take into due consideration other sources than the European Commission Recommendation to reinstate Dublin transfers to Greece of 8 December 2016.

(Elena Weekly Update, 2 juin 2017, <https://mailchi.mp/ecrc/c1cna-weekly-logal-updatc-2-jime-2017#> 131 Inderdaad, deze European Commission Recommendation stelt dat:

10. In terms of quality, many of the reception facilities in Greece still fall short of the requirements stipulated in the Reception Conditions Directive 2013/33/EU for applicants for international protection, in particular on the islands and in some of the mainland temporary facilities. The 'Hotspot' facilities on the islands are not only overcrowded but have substandard material conditions in terms of sanitation and

⁵ RvV, arrest 228238 van 30 oktober 2019

hygiene, access to essential services such as health care, in particular for vulnerable groups. Security is insufficient, and tensions persist between different nationalities. In the mainland, while the UNHCR accommodation scheme provides adequate conditions, much of the remaining reception capacity consists of encampments (currently 53 sites are being used) and emergency facilities with widely varying and often inadequate standards, both in terms of material conditions and security.

Winterisation of some of these facilities has commenced but progress is slow. Even with improvements, it will be difficult to turn some camps into suitable permanent reception facilities, and there may be a need to close them down, while consolidating others.

13. (13) Moreover, overall coordination of the organisation of reception in Greece appears to be deficient, due to the lack of a clear legal framework and monitoring system, with an ad hoc management of some camps by the Ministry for Migration and others by the Reception and Identification Service. No decision has been taken yet regarding which facilities should be made permanent. The Reception Service is still in the process of building up capacity.

14. (14) It follows from the above that Greece still needs to make progress in establishing sufficient and adequate dedicated permanent open reception capacity for asylum applicants, all of which should be of an appropriate standard in accordance with the EU acquis. This should include a centralized management of all reception facilities together with a system for constantly monitoring the material standards for those facilities and the services provided there. Some temporary facilities should be transformed into permanent ones, but a sufficient capacity in terms of temporary facilities to accommodate any shortfall in capacity resulting from unexpected inflows should nevertheless also be maintained.

Overwegende de bovenstaande elementen uit verschillende geloofwaardige bronnen die voor de meerderheid werden opgesteld na diepgaande analyse door internationale organisaties, kan er worden besloten dat de huidige levensomstandigheden in Griekenland voor erkende vluchtelingen de artikels 3 van het EVRM en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet schenden.

De verleende hulp kan dus niet als stabiel of vast worden beschouwd. De hulp wordt niet automatisch verleend en er bestaat geen reglementair kader. Men wordt geholpen indien men geluk heeft en een plaatselijke organisatie aanwezig is in de regio...

Het verkrijgen van basisbehoeften kan niet als voldoende worden beschouwd indien deze zodanig willekeurig is.

De eiser bevond zich in een kwetsbare situatie, zonder toegang tot een gepaste werk of sociale steun, en bijgevolg zonder mogelijkheid om voor zichzelf te zorgen. Hij heeft dit ook meermaals aangeduid gedurende zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Hij had ook geen enkele toegang tot werk.

De analyse van verwerende partij getuigt van een uiterst beperkte en kortzichtige analyse zonder enige inrekeningname van de specifieke situatie van verzoeker.

***

Deze elementen tonen dat de eiser niet in Griekenland kan verblijven, aangezien hij daar over geen basis bestaansmiddelen kan beschikken en daar geconfronteerd zou zijn met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Het is opmerkelijk dat het administratief dossier geen enige objectieve informatie inhoudt over deze elementen, zodat het duidelijk komt dat deze elementen die door de eiser aangevoerd werden, door de verwerende partij niet geanalyseerd werden.

Verzoeker kreeg haast geen tijd om zijn asielmotieven uit de doeken te doen. Verzoeker werd zelfs geen uur lang ondervraagd, wat onvoldoende is om zijn kwetsbaarheid, asielrelaas en effectieve bescherming in Griekenland grondig na te gaan. Het gebrek aan nauwkeurigheid en zorgvuldigheid in dit dossier is duidelijk."

2.2. De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoeker stelt vooreerst dat in het administratief dossier geen communicatie wordt toegevoegd met de Griekse autoriteiten waaruit zou blijken dat verzoeker vandaag effectief een internationale beschermingsstatus heeft in Griekenland. Hoewel de bewijslast volledig op de verwerende partij berust inzake het bewijs van de effectiviteit van de verblijfstitel in Griekenland brengt het administratief dossier niet verder, zo betoogt hij.

De Raad stelt in eerste instantie vast dat het Eurdoc zoekresultaat betreffende verzoeker zich in het administratief dossier bevindt en dat hieruit blijkt dat verzoeker inderdaad een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Verder moet de vraag of hij al dan niet nog over

een geldige verblijfsvergunning beschikt in Griekenland worden onderscheiden van de vraag of hij daar nog over een internationaal beschermingsstatuut beschikt, en dat hierover in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende wordt uiteengezet:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Slovenie, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897). ”

In het administratief dossier bevindt zich overigens een foto van de Griekse verblijfstitel van verzoeker, waarop staat vermeld dat hij werd erkend als vluchteling. De verblijfstitel vermeldt een geldigheidsduur tot december 2020.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over zijn beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Aangezien de geldigheid van verzoekers internationale beschermingsstatus niet dienstig in vraag wordt gesteld, wijst niets erop dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, en dat hij er de hem verleende bescherming evenals de daaraan verbonden rechten niet zou (kunnen) genieten. De Raad merkt in dit verband nog op dat waar de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale beschermingsstatus in toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° bij het Commissariaat-generaal berust, eens hieraan voldaan is, zoals in casu, het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toekomt om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Verzoeker laat na dergelijk bewijs te leveren.

In de gegeven omstandigheden toont verzoeker niet aan dat de verwerende partij zich bijkomend bij de Griekse instanties had moeten bevragen over de actuele geldigheid van zijn internationale beschermingsstatus, en een schending van de samenwerkingsplicht blijkt ter zake niet.

Artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, bepaling die *in casu* werd toegepast, is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (verder: de Procedurerichtlijn).

In zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 inzake Ibrahim e.a. (verder genoemd: het arrest Ibrahim) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie in herinnering gebracht dat *“dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in*

acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak)."

Toch, zo stelt het Hof in het voormelde arrest, kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (punt 86).

Het Unierechtelijk vertrouwensbeginsel betreft dus een weerlegbaar vermoeden. In het bijzonder heeft het Hof vastgesteld dat, wanneer er gegevens voorhanden zijn die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, moet worden geoordeeld of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (punt 88).

Het Hof benadrukte dat dergelijke tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen wanneer zij *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak"* (punt 89). Dit wordt als volgt toegelicht:

"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)

Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93)" (punt 90- 91).

In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard op grond van de vaststelling dat er aan zijn in Griekenland verleende internationale beschermingsstatus diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onder wijs, huisvesting en integratie zijn verbonden, dat hij een huis had in Griekenland en zijn broer zijn accommodatie en al zijn kosten betaalde, hij twee maanden in de bouw heeft gewerkt, stopte omdat hij het werk te zwaar vond, maar daarna niet naar ander werk zocht, en hij behalve financiële problemen geen andere redenen heeft aangehaald waarom hij niet naar Griekenland zou kunnen terugkeren.

Verzoeker stelt vooreerst dat de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden, doordat geen objectieve bronnen in het administratief dossier werden neergelegd.

Uit de bestreden beslissing blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van de verklaringen die verzoeker aflegde over zijn concrete situatie in Griekenland en op de stukken die aan het administratief dossier werden toegevoegd, dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoeker niet aantoonde dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn.

De Raad zal, gebruik makend van zijn volheid van bevoegdheid, beoordelen of de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie al dan niet leidt tot de conclusie dat ten onrechte toepassing werd gemaakt van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingswet om het verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren.

Verzoeker stelt dat hij had verklaard dat hij niet in Griekenland kon blijven omdat hij er geen afdoende toegang had tot bestaansondersteunende voorzieningen. Hij legde in het bijzonder uit dat hij geen toegang had tot werk, zich in een kwetsbare situatie bevond zonder toegang tot gepast werk of sociale

steun, en bijgevolg zonder mogelijkheden om voor zichzelf te zorgen en autonoom te leven. Daardoor is hij in mensonterende situaties terecht gekomen. Bovendien, zo stelt hij, komt hierbij het racisme en de discriminatie door de lokale autoriteiten zelf waardoor asielzoekers en vluchtelingen soms slachtoffer worden van geweld en zich onmogelijk kunnen richten tot de autoriteiten om hulp te vragen of klacht in te dienen betreffende een incident. Hij verwijst naar een rapport van de Commissaris voor de Mensenrechten naar aanleiding van diens bezoek in Griekenland van 25 tot 29 juni 2018 en voegt een verslag bij van Almas Korotana, redactrice van Amnesty International UK, getiteld: "*Combien de temps allons-nous tolérer cette situation? Histoires de réfugiés dans les camps des îles Grecques*", van 8 februari 2018 waaruit blijkt dat de levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen in Griekenland te wensen overlaten en de staat geen maatregelen neemt om een minimum aan comfort te bieden. Andere rapporten, zo stelt hij, benadrukken dat erkende vluchtelingen even moeilijke levensomstandigheden ervaren: de toegang tot medische zorg, werk, sociale hulp of woonoplossingen blijft problematisch. Erkende vluchtelingen blijven het slachtoffer van de reeds zeer fragiele sociale toestand van de Griekse staat, hebben niet dezelfde rechten als de Grieken en worden geconfronteerd met racisme, onder meer door leden van de Gouden Dageraad die straffeloos lijken te blijven, aldus verzoeker, die citeert uit een rapport van de stichting Pro Asyl en Refugee Support Aegean getiteld "*Rights and effective protection exist only on paper: the precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece. Legal note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece*", van 23 juni 2017, een verslag van UNHCR van 30 januari 2015 getiteld "*Réforme des procédures d'asile en Grèce: davantage doit être fait*", en een paar internetartikels van Amnesty International en La libération. Ook stelt hij dat uit artikels van februari 2019 blijkt dat de Griekse regering besloten heeft om financiële en materiële bijstand aan erkende vluchtelingen en personen die van de subsidiaire beschermingsstatus genieten, in te trekken. Tot slot wijst verzoeker erop dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen al eerder soortgelijke beslissingen heeft vernietigd ten gevolge van verontrustende verklaringen over de levensomstandigheden van erkende vluchtelingen in Griekenland en dat het onderwerp ook veel inkt doet vloeien in de internationale rechtspraak, waarbij hij citeert uit Elena Weekly Update van 2 juni 2017 en de aanbevelingen van de Europese Commissie.

Verzoeker kan, zoals hiervoor werd toegelicht, het vermoeden dat is gestoeld op het hiervoor geschetste Unierechtelijke vertrouwensbeginsel slechts weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor een terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, overweging 90 e.v.).

De landeninformatie die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, geeft onmiskenbaar aan dat de situatie voor statushouders in Griekenland moeilijk is op het vlak van huisvesting, werkloosheid en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorgen, maar laat niet toe *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland *a priori* in de hiervoor geschetste situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terechtkomen, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim*, overweging 91).

De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland zijn dus van wezenlijk belang bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd en de rechten die daaruit voortvloeien dermate dat hij niet in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie terechtkomt, te weerleggen.

Wat zijn individuele situatie betreft, stelt verzoeker dat hij zich een kwetsbare situatie bevond, zonder toegang tot gepast werk of sociale steun en zonder mogelijkheid om voor zichzelf te zorgen. Evenwel blijkt uit het gehoorverslag dat hij verklaarde dat hij samen met zijn broer in Griekenland is aangekomen op 2 oktober 2017, dat zijn oom is getrouwd met een Griekse vrouw, dat hij samen met zijn broer, twee neven en een vriend gedurende ongeveer twee jaar in een huis heeft gewoond op Kreta, waarvan ongeveer 1 jaar nadat hij zijn verblijfskaart kreeg, dat zijn broer de huur betaalde en alle kosten van

verzoeker, dat hij bereid was om te werken maar niet alles kon doen omdat hij een beetje last heeft van zijn rug, dat hij via zijn oom en broer werk vond in de bouw, waar hij twee maanden heeft gewerkt, maar dat dit te zwaar was, dat hij geen ander werk meer heeft gezocht omdat hij de taal niet beheerst, dat hij gedurende 4 maanden een leefloon heeft ontvangen en het daarna werd stopgezet, dat zijn broer nog steeds in Griekenland verblijft en er nog steeds werkt in de bouw, dat verzoeker naar België is gekomen omdat de situatie hem niet beviel nu zijn broer alles deed en betaalde voor hem, terwijl hij zelf wilde werken en zelf een toekomst wilde opbouwen.

Gelet op deze verklaringen is de Raad van oordeel dat verzoekers levensomstandigheden in Griekenland niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, en dus evenmin in de zin van het daarmee corresponderende artikel 4 van het Handvest. De algemene landeninformatie met betrekking tot toegang voor huisvesting, de arbeidsmarkt, integratie, onderwijs, sociale voorzieningen en gezondheidszorg, en de frequentie van haatmisdrijven en racisme tegen in Griekenland erkende vluchtelingen volstaat niet om daar anders over te doen denken. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat zijn individuele levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken, en dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Immers, verzoekers broer verblijft nog steeds in Griekenland, hij heeft nog steeds contact met hem en uit niets blijkt dat verzoeker niet zal kunnen terugvallen op de ondersteuning van zijn familiaal netwerk –met onder meer ook zijn oom en zijn neven- aldaar. Evenmin maakt verzoeker, een jongeman van 20 jaar oud, aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zal zijn om te werken: hoewel hij tijdens zijn gehoor op een bepaald moment verklaarde dat hij *“een beetje last van [zijn] rug [heeft]”*, antwoordde hij, toen werd gevraagd welke rugproblemen hij precies heeft: *“er zijn geen problemen”*, en op de vraag waarom hij niet in de bouw kon blijven werken antwoordde hij: *“Als je in de bouw werkt moet je wel zware dingen opheffen, 100 kilo of zwaarder, gelukkig, ik kon wel in de bouw werken, ik werkte ongeveer een maand, tien dagen rusten en zo voort”*. Op de vraag waarom hij daar dan mee gestopt was, antwoordde hij vaagweg: *“de situatie beviel me niet, ik heb toen besloten om naar België te komen”*. Uit deze verklaringen kan niet worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland te werken, te meer nu de contacten van zijn oom en broer tot een job hadden geleid om op die manier in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. Zijn naar zijn eigen zeggen beperkte taalkennis heeft hem alvast niet verhinderd om daadwerkelijk een baan te bemachtigen. De Raad kan aannemen dat het in de huidige omstandigheden zeer moeilijk is om werk te vinden in Griekenland omwille van de economische situatie in het land maar uit de informatie aangebracht door verzoeker blijkt niet dat personen met internationale beschermingsstatus de toegang tot de arbeidsmarkt wordt ontzegd of dat het daardoor absoluut onmogelijk zou zijn voor deze personen om in hun levensonderhoud te voorzien. Verzoeker kan dus niet worden gevolgd waar hij wil doen aannemen dat er in zijn hoofde sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid.

Met betrekking tot het racisme waarnaar verzoeker verwijst, stelt de Raad vooreerst vast dat hij hier tijdens het gehoor bij de verwerende partij geen gewag van heeft gemaakt. Verder kan worden aangenomen dat het mogelijk is dat verzoeker met onverdraagzaamheid en uitingen van racisme kan worden geconfronteerd in Griekenland maar dat, hoe verwerpelijk ook, uit de bijgevoegde artikels niet blijkt dat hij daardoor de rechten die zijn verbonden aan zijn vluchtelingenstatus niet kan effectueren, of dat de discriminerende bejegening dermate systematisch en ingrijpend is dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor verzoekers leven in Griekenland ondraaglijk zou worden.

Ter zitting legt verzoeker foto's voor van een man die hij identificeert als zijn broer, met een bebloede bovenlip. Hij verklaart hierover dat zijn broer 7 dagen eerder 's avonds werd aangevallen door onbekenden, dat hij heeft gepoogd de politie in te schakelen maar dat deze heeft geweigerd hem te beschermen, tenzij hij 250 euro zou betalen. De Raad kan ter zake alleen maar afleiden dat uit niets kan worden afgeleid in welke omstandigheden de gefotografeerde man aan zijn bebloede bovenlip is geraakt, laat staan dat dit het gevolg is van een misdrijf waarvan hij het slachtoffer zou zijn geworden en met betrekking tot hetwelk hij zich niet kan beroepen op de hulp van de Griekse autoriteiten. De Raad kan dan ook niet vaststellen dat verzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat zijn broer –hij zelf heeft hierover niets verklaard tijdens zijn gehoor- moeilijkheden of incidenten heeft gehad met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of handelingen die een reëel risico op ernstige schade met zich brengen in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen.

Waar verzoeker verwijst naar het arrest van de Raad van 18 oktober 2018 en een arrest van het Duitse Federale Grondwettelijk Hof herinnert de Raad er aan dat arresten van de Raad geen precedentenwerking hebben en dat hij verder ook niet aantoot zich in dezelfde omstandigheden te bevinden als de verzoekers in de geciteerde arresten. Wat betreft de verwijzing naar de aanbeveling van de Europese Commissie stelt de Raad vast dat deze geen ander licht werpen op de hierboven gemaakte vaststellingen, nu zij in de lijn liggen van de andere landeninformatie die door verzoeker werd voorgelegd.

Uit het voorgaande volgt dat, zelfs indien zou kunnen worden aangenomen dat er in Griekenland een behoorlijke tekortkomingen zijn op het vlak van de verplichtingen die aan de EU-lidstaten worden opgelegd krachtens de door verzoeker geschonden geachte richtlijnen, verzoeker niet aantoot dat zijn individuele situatie aldaar de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zoals vereist door artikel 4 van het Handvest. Het weze herhaald dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat die drempel niet wordt bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Een schending van artikel 3 van het EVRM is derhalve evenmin aangetoond.

Deze vaststellingen volstaan om te concluderen dat het middel ongegrond is, nu verzoeker niet aantoot dat ten onrechte toepassing werd gemaakt van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Derhalve moet ook niet worden ingegaan op de door hem gevraagde toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit wat voorafgaat, blijkt verder dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1 2°, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dan wel dat het onderhoud bij de verwerende partij niet lang genoeg heeft geduurd, zodat zijn kwetsbaarheid, zijn asielrelaas en zijn effectieve bescherming onvoldoende zijn nagegaan, maar in het onderhavige verzoekschrift heeft hij de mogelijkheid benut om alle elementen van zijn situatie te belichten derwijze dat de Raad er zich over heeft kunnen buigen. Er is dan ook geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.4. Het beroep wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS